

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 18C/92/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125209300
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krzysztofek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125209300.2

Uznesenie

18C/92/2025

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Michaelou Krzysztofek v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX, D., zastúpený: Mgr. Peter Kupka, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie Hlavná 23, Trnava, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXX/XX, I., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

18C/92/2025

I. Súd neodkladným opatrením u k l a d á žalovanému povinnosť dočasne sa nepribližovať k žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v konaní pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a správnyimi orgánmi.

II. Súd neodkladným opatrením u k l a d á žalovanému zákaz kontaktovať žalobcu, a to v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania telefonicky, formou krátkych textových správ alebo prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

III. Toto neodkladné opatrenie sa n a r i a d ť u j e na obdobie dvoch rokov od vydania rozhodnutia.

IV. Súd p o u č u j e žalovaného, že môže podať v postavení žalobcu proti žalobcovi v postavení žalovaného žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla.

V. Vo zvyšku sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

VI. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

18C/92/2025

1. Dňa 05.12.2025 bol súdu doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobca navrhol, aby bola žalovanému uložená povinnosť, aby sa na určenú vzdialenosť, minimálne na 50 metrov, nepribližoval k žalobcovi a aby mu bolo zakázané kontaktovať žalobcu, a to v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania telefonicky, formou krátkych textových správ alebo prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, pričom žalobcovi by bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že v období od 31.10.2025 do 01.11.2025 sa žalovaný na území Švajčiarskej konfederácie osobne na adrese D. XXX, XXXX J., vyhrážal žalobcovi a jeho známym ublížením na zdraví a smrťou s tým, že to zabezpečí sám alebo

prostredníctvom iných osôb. Známu žalobcu Bc. Ing. Tanie Meier Zalúbel, MPH (ďalej len „pani K.“) slovnou ponižoval a sľuboval jej pomstu. Ďalej sa žalovaný pri viacerých telefonátoch s pani K. vyhrážal ironickými slovami, že nechce, aby sa jej a jej známemu – žalobcovi niečo stalo, a aby si na seba dávali pozor. Vyhrážal sa tiež tým, že žalobcovi vykopne zuby, odreže prsty a bude mu strieľať do kolena. Vyhrážal sa aj jeho dvom synom, staršiemu streľbou do kolena. Ďalej sa žalovaný vyhrážal, že opakovane znásilní jeho 70-ročnú matku a bývalú manželku. Tvrdil, že vie kde býva žalobca, jeho bývalá manželka s deťmi a matka a nemá problém si zistiť ani to, kde býva rodina pani K.. Vyjadril sa, že pošle neznáme osoby pred dom detí žalobcu a bývalej manželky, aby im ublížili na zdraví s trvalými následkami a / alebo ich uniesli. Žalovaný dokonca pani K. povedal, aby si ona a žalobca vykopali hrob, a že ich príde zničiť. Pani K. tiež oznámil, že ju znásilní pred jej manželom a žalobcom. Uviedol tiež, že aj keď pôjde do väzenia, vyššie popísané skutky sa stanú, pretože patrí do „veľkej rodiny“ v Nemecku, ktorá je podľa jeho slov spojená s Albáncami, Srbmi a Turkami, ktorí to za neho urobia. Napokon pani K. opakovane vulgárne urážal a ponižoval. V tejto súvislosti od pani K. požadoval, aby opätovne zverejnila firemnú webovú stránku a ospravedlnila sa jeho matke. Žalovaný sa žalobcovi vyhrážal aj prostredníctvom videospráv cez službu WhatsApp odoslaných pani K., kde imitoval rukou pištoľ, ktorú si vytiahol z opaska nohavíc a strčil si do úst. Vyjadril sa tak, že kontaktuje svojich priateľov na Slovensku a vo Švajčiarsku, ktorí ich budú hľadať a postarajú sa o to, aby ona a žalobca dostali to, čo si zaslúžia, aj keby ho to malo stáť život. Podobne sa žalovaný vyhrážal smrťou a ublížením na zdraví s trvalými následkami aj rodine pani K., konkrétne aj deťom jej brata vo veku 9 a 11 rokov a jej dnes už zosnulej matke. Vyššie uvedené mimoriadne agresívne a vytrvalé správanie sa žalovaného, ktoré je aj predmetom trestného konania na území Švajčiarskej konfederácie, vyvolalo u žalobcu oprávnené obavy o život a zdravie svojej osoby, ako aj svojej rodiny, blízkych a známych. Obzvlášť, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je závislý od drog a alkoholu, a preto môže svoje vyhrážky ľahko naplniť. Žalobca považuje opísaný stav za nebezpečné psychické násilie žalovaného voči žalobcovi, pričom bezprostredne hrozí stupňovanie tohto nepriaznivého stavu až do tej miery, že môže dôjsť reálne k naplneniu vyhrážok žalovaného, ktoré môžu v konečnom dôsledku skončiť až smrťou žalobcu alebo iných s ním spojených osôb. Žalobca v dôsledku tejto situácie žije v neustálom strachu, pod psychickým tlakom a cíti sa bezmocne. Vzhľadom na uvedený skutkový stav je podľa žalobcu potrebné a dokonca naliehavé dočasne upraviť pomery medzi stranami konania, aby sa zamedzilo riziku ďalšieho hrubo obťažujúceho, dehonestujúceho, výhražného a nebezpečného konania zo strany žalovaného voči žalobcovi tak, aby bolo chránené súkromie, ako aj celková osobná integrita žalobcu – telesná a duševná. Ďalší kontakt a priblíženie žalovaného so žalobcom by znamenal neprípustný zásah do jeho súkromia a osobnostnej integrity, žalobca si takýto kontakt s odporcom a jeho priblíženie neželá, v obave nielen o svoje súkromie, ale vzhľadom na jeho vyhrážky aj v obave o svoj život a zdravie. Na strane žalobcu je dôvodná obava, že by sa už teraz v tomto návrhu uvedené obťažovanie osoby žalobcu, opísaným správaním žalovaného, mohlo opakovať a stupňovať, ide teda o riziko bezprostredne hroziacej ujmy telesnej a duševnej integrity žalobcu.

3. K návrhu žalobca priložil Čestné vyhlásenie Bc. Ing. Tanie Meier Zalúbel, MPH, Čestné vyhlásenie I. L. K., Strafbefehl D-8/2025/10044916 zo dňa 07.11.2025, Strafbefehl ref. D-8/2025/10044916 zo dňa 07.11.2025 preložený do slovenského jazyka, videodokumentáciu komunikácie žalovaného.

4. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

7. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejme,

akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (2).

8. Podľa § 328 ods. 1 až 3 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne (1). O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu (2). Uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať (3).

9. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (1). Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (2).

10. Podľa § 330 ods. 1 a 2 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas (1). Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (2).

11. Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

12. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

13. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

14. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

15. Podľa § 337 ods. 1 až 3 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje (1). Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia (2). Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane (3).

16. Podľa Čl. 16 ods. 1 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

17. Podľa Čl. 19 ods. 1 a 2 ÚSR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. (1) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. (2)

18. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

19. Súd sa oboznámil s návrhom vrátane príloh, pričom dospel k záveru, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia je v zásade dôvodný.

20. Neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov strán sporu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Neodkladné opatrenie má svojimi účinkami chrániť pred konaním, ktoré hrozí alebo trvá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je teda osvedčenie existencie práva vo veci samej a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana i nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy však musia byť aspoň osvedčené, nemusia byť zatiaľ dokázané. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, a že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou doložených dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Dôkazné bremeno však zaťažuje samotného navrhovateľa.

21. Nová právna úprava upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Ak teda súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, pričom súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

22. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP je chrániť fyzickú a duševnú integritu osoby, ktorá sa cíti byť ohrozená konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Pre nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia musí navrhovateľ osvedčiť, že jeho telesná integrita alebo duševná integrita je, resp. môže byť konaním protistrany ohrozená.

23. Súd vychádzal z § 11 OZ, podľa ktorého: „Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.“ V tomto konaní bola jednoznačne preukázaná a osvedčená možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobcu.

24. Z predložených čestných vyhlásení Bc. Ing. Tanie Meier Zalúbel a Thomasa Meier Zalúbela a videodokumentácie komunikácie žalovaného so žalobcom a p. I. L. K. je jednoznačne osvedčená takáto hrozba, keďže žalovaný sa opakovane a sústavne vyhráža nielen žalobcovi, ale aj p. I. L. K. smrťou, ublížením na zdraví s trvalými následkami, znásillnením a oboch ich zastrašuje takým spôsobom, že to môže vzbudzovať strach o ich život a zdravie. Zároveň sa týmto spôsobom žalovaný vyhráža aj rodinným príslušníkom žalobcu najmä jeho deťom, bývalej manželke a matke.

25. Z tlačiva označeného ako „Strafbefehl ref D-8/2025/10044916“ zo dňa 07.11.2025, ktoré žalobca súdu predložil aj s jeho úradným prekladom do slovenského jazyka, je zrejmé, že voči žalovanému bol vydaný aj Trestný príkaz Štátnym zastupiteľstvom Winterthur / Unterland, na základe ktorého bol uznaný za vinného z viacnásobného spáchania trestného činu v stave zavinenej nepríčetnosti a prečinu proti zákonu o omamných látkach, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 150 denných sadziieb

po 70,- CHF, čo predstavuje 10.500,- CHF. V rámci skutkovej podstaty uvedeného Trestného príkazu bolo uvedené, že žalovaný sa vyhrážal poškodenej I. L. K. viacerými telefonátmi tým, že nechce, aby sa jej a jej blízkemu známemu – žalobcovi (obchodnému partnerovi poškodenej) niečo stalo, a aby si na seba dávali pozor. Ďalej sa jej vyhrážal tým, že udrie žalobcu do tváre tak, že mu vypadnú zuby a bude si ich musieť nosiť vo vrecku a že žalobcovi odreže prsty a strelí zbraňou do kolena. Žalovaný ďalej poškodenej v telefonáte povedal, aby si so žalobcom vykopal hrob a že on príde do ich ordinácie a oboch ich zničí. Nakoniec poškodenej povedal, že ju znásilní pred jej manželom a žalobcom so svojim obrovským „ona vie, čo“. Agresívne a nedbalé správanie žalovaného podľa predmetného Trestného príkazu vyvolali u p. I. L. K. obavy o svoj vlastný život a zdravie, ako a o život a zdravie žalobcu. Žalovaný sa následne vyhrážal poškodenej I. L. K. prostredníctvom videospráv cez WhatsApp, v ktorých rukou imitoval pištoľ, vytiahol ju z pásu nohavíc a strčil si hlaveň (ukazovák) do úst. Okrem toho sa vyjadril, že zavolá kamarátom na Slovensku a Švajčiarsku, ktorí ich budú hľadať a postará sa o to, aby p. I. L. K. a žalobca dostali to, čo si zaslúžia, aj keby to malo stáť život žalovaného.

26. Z uvedeného dôvodu bolo možné mať možnosť ohrozenia telesnej a duševnej integrity žalobcu konaním žalovaného za dostatočne osvedčenú, a to najmä vyššie uvedenou videodokumentáciou komunikácie žalovaného a Trestným príkazom vydaným Štátnym zastupiteľstvom Winterthur / Unterland. Z uvedeného mal súd za osvedčené tvrdenia žalobcu o obave z priblíženia sa žalovaného k jeho osobe, pretože hrozí narušenie jeho telesnej a duševnej integrity od žalovaného.

27. Súd potom dospel k záveru, že je dôvodné poskytnúť žalobcovi ochranu vo forme neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť sa na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov nepribližovať k žalobcovi (so stanovenou výnimkou) (§ 325 ods. 2 písm. h) CSP), a to z dôvodu, že súd mal za dostatočne osvedčené, že žalovaný svojím konaním ohrozuje telesnú a duševnú integritu žalobcu.

28. Súd mal za to, že žalobca má právo na ochranu svojej osoby, a to tak života, zdravia ako aj súkromia, a v prípade, ak považuje vzhľadom na existujúce (osvedčené) skutočnosti agresívneho správania zo strany žalovaného, jeho priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ho ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre neho násilného charakteru, je uvedené dostačujúce na to, aby súd vydal zákaz priblíženia. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. h) CSP vyžaduje na nariadenie tohto neodkladného opatrenia totiž iba „možnosť ohrozenia integrity“, zvyrazňujúc subjektivitu vnímania chránenej osoby, na rozdiel od objektivity dôvodného podozrenia z násilia.

29. Súd prihliadal pri určovaní rozsahu, v ktorom zakáže žalovanému približovať sa k žalobcovi na to, aby zásah do práv žalovaného, tento obmedzoval v čo najmenšej možnej miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného žalobcom (proporcionálna nariadeného neodkladného opatrenia), a preto uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, ktorú považoval za dostatočnú, a nie na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov ako to požadoval žalobca. Súd zároveň prihliadal aj na prípadné súdne, trestné a správne konania, v súlade s čím vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, prípadne orgánmi činnými v trestnom konaní, kde je ochrana integrity žalobcu zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a Justičnej stráže, resp. príslušníkov Policajného zboru.

30. V časti o uloženie povinnosti nekontaktovať žalobcu, vychádzajúc z § 11 Občianskeho zákonníka, má súd za to, že žalobca má právo na ochranu svojej osoby, a to tak života, zdravia ako aj súkromia, a v prípade, ak považuje vzhľadom na existujúce (osvedčené) skutočnosti, kontakt žalovaného za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ho ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre neho násilného charakteru, je uvedené dostačujúce na to, aby súd vydal i zákaz kontaktovania žalobcu. Súd zvažil aj to, že žalobca má síce k dispozícii aj určité vlastné prostriedky, ktoré môže vo vzťahu k zníženiu záťaže potenciálnym kontaktovaním zo strany žalovaného využiť, ako napr. nezdvíhať mu telefón, zmeniť telefónne číslo, avšak vzhľadom na charakter a vážnosť útokov žalovaného na jeho osobnosť, násilný a agresívny charakter jeho hrozieb, súd uznal, že aj len ojedinelá správa, ktorá by sa prípadne k žalobcovi dostala (hoc by na ňu neodpovedal), či už písomná (ktorej doručenie a okamžité zobrazenie nemusí viesť ovplyvniť), alebo telefonická (napríklad aj z pre neho neznámeho čísla) by mohla mať vážny dopad na jeho prežívanie a predstavovať opätovný a neprimeraný zásah do jeho integrity. V spojení so skutočnosťou, že žalovaný nie je so žalobcom v žiadnom rodinnom, či pracovnom vzťahu, a teda nie je daný ani nevyhnutný dôvod prečo by mal vôbec žalovaný žalobcu kontaktovať, dospel súd k záveru, že uvedený zákaz neobmedzí žalovaného,

vzhľadom na okolnosti veci, neproporcionálne, a súčasne žalobcovi zabezpečí pocit istoty a ochrany v tomto smere a súčasne môže tiež pôsobiť preventívne a zabrániť eskalácii situácie plynúcej zo vzájomného kontaktu a prípadných reakcií, čo je prospešné pre obe strany.

31. Žalobca neodkladné opatrenie v petite návrhu časovo neobmedzil. Súd mal však za to, že nariadenie neodkladného opatrenia bez obmedzenia doby trvania by nebolo proporcionálnym, keďže by takto formulované neodkladné opatrenie nezabezpečilo ochranu práv a oprávnených záujmov oboch sporových strán, ale zaťažilo žalovaného na neobmedzenú dobu. Súd preto určil časové trvanie neodkladného opatrenia podľa § 330 ods. 1 CSP vo výroku I. a II. tohto uznesenia na obdobie dvoch rokov od vydania rozhodnutia. Uvedená lehota dvoch rokov je dlhšou lehotou, ako bežne býva stanovovaná pri neodkladných opatreniach obmedzujúcich fyzické osoby v ich konaní, avšak súd tu prihliadal na závažnosť a násilný charakter osvedčeného konania žalovaného. Súčasne proporcionality tohto dlhšieho časového limitovania žalovaného nepriamo (avšak vo vzťahu ku skutku tak voči I. L. K. ako aj žalobcovi – odsek 25) potvrdzuje aj Trestný príkaz švajčiarskeho štátneho zastupiteľstva (Strafbefehl ref D-8/2025/10044916), ktorým bolo žalovanému zakázané kontaktovať I. L. K. na obdobie 5 rokov, z čoho je zrejmá potreba obmedzenia násilného kontaktu na dlhšie časové obdobie (posúdená už štátnymi orgánmi danej krajiny), pričom však súd pri určení dĺžky obmedzenia voči žalobcovi vychádzal zo skutkových okolností a dôkazov predložených v tomto konaní priamo vo vzťahu k žalobcovi a lehotu dvoch rokov považoval za primeranú. Súd má za to, že lehota dvoch rokov, na ktorú trvanie neodkladného opatrenia obmedzil, je dobou dostatočne dlhou na zabezpečenie žalobcom žiadaného pocitu bezpečia. V prípade, ak by ohrozenie žalobcu aj po tejto dobe naďalej pretrvávalo, má možnosť podať kedykoľvek ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a podložiť ho listinnými dôkazmi preukazujúcimi aktuálnu situáciu a stav ohrozenia. Uvedené časové limitovanie zabezpečí podľa názoru súdu tak nevyhnutnú ochranu práv žalobcu ako aj proporcionality neodkladného opatrenia a neobmedzenie práv žalovaného neprimeraným a neobmedzeným spôsobom.

32. Žalovaný má v prípade zmeny okolností, či skorého upokojenia situácie, možnosť žiadať o zrušenie tohto neodkladného opatrenia, prípadne žiadať od žalobcu ako žalovaného náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia (nariadeného napríklad na základe žalobcom v návrhu uvádzaných tvrdení, ktoré by sa preukázali ako nepravdivé) vznikla. Vzhľadom na to, že súd trvanie neodkladného opatrenia časovo limitoval, žalobcovi neuložil povinnosť podať v určitej lehote po nariadení neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, ale poučil v zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla (výrok IV.). V tejto súvislosti (neuloženie povinnosti žalobcovi podať žalobu vo veci samej) súd odkazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/90/2021-59 zo dňa 26.11.2021, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nasledovaný žalobou, vydané neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a prostredníctvom jeho účinkov možno dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi. Je v záujme oboch účastníkov konania, ktorých vzájomné vzťahy sú natoľko narušené, že sa vzájomne osočujú, aby sa eliminoval osobný kontakt, ktorý by mohol viesť k násilným prejavom možno až s fatálnymi následkami. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP).“

33. Vo výroku V. uznesenia súd zamietol návrh v prevyšujúcej časti oproti výroku I. a II. uznesenia, a síce pokiaľ ide rozsah vzdialenosti zákazu žalovaného približovať sa k žalobcovi (keď súd za dostatočnú vzdialenosť na ochranu práv a záujmov žalobcu považoval vzdialenosť 20 metrov), časové trvanie neodkladného opatrenia (keď neodkladné opatrenie bolo navrhované ako časovo neobmedzené) a pokiaľ ide o výnimky zákazu priblíženia sa (keď súd vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať).

34. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v zásade úspešný, pričom neúspešný boli iba v nepatrnom rozsahu (rozsah vzdialenosti nepribližovania sa, časové vymedzenie trvania neodkladného opatrenia a doplnenie výnimky zákazu priblíženia), z čoho súd vyvodil nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100%, o čom súd rozhodol vo výroku VI. uznesenia. V konaní nebol pritom tvrdený a súd sám nezistil dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. K rozhodnutiu o náhrade trov konania pri neodkladnom opatrení súd uvádza, že Civilný sporový poriadok neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s neodkladnými opatreniami. Súd preto analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) použil ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 CSP potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia teoreticky môže byť tiež konečným v konaní, ak by nebola vo veci podaná žaloba, prípadne by žaloba podaná vo veci samej bola vzatá späť. Ďalej súd poukazuje na to, že výsledok konania o nariadení neodkladného opatrenia nezávisí od výsledku konania vo veci samej. Keďže konanie o nariadenie neodkladného opatrenia môže byť samostatným konaním, so samostatným návrhom, a toto konanie samostatne končí nariadením neodkladného opatrenia, súd mal za to, že s poukazom na § 262 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu rozhodnúť o náhrade trov tohto konania v tomto uznesení. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/147/2017 zo dňa 03.08.2017, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/52/2017 zo dňa 02.05.2017 a sp.zn. 19Co/27/2017 zo dňa 13.04.2017.

Poučenie:

18C/92/2025

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. d) a m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.